

ת"פ 39727/12/20 - מדינת ישראל נגד אמין זאהדה (עציר) - עניינו הסתיים, עומר זאהדה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 39727-12-20 מדינת ישראל נ' זאהדה

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

1. אמין זאהדה (עציר) - עניינו הסתיים
2. עומר זאהדה
ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

הנאשמים

גזר דין לנאשם 2

כתב האישום והרקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת סדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, באישום הראשון הורשע בחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק), ובאישום השני הורשע בהחזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק וירי באזור מגורים לפי סעיף 340א(א) לחוק. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

2. באישום הראשון נטען כי על רקע בסכסוך כספי בין הנאשם לבין דודו, המתלונן, הנאשמים קשרו קשר עם אחרים להזיק לרכבו של המתלונן, וביום 7.11.20 בסמוך לשעה 1:40 בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, הרכב ניזוק והוכרז כאובדן גמור.

באישום השני מתואר כי ביום 31.7.20 הנאשמים החזיקו בבית משפחתם באבו טור כלי נשק דמי רובה סער M-16 המיועד לירי כדוריות פלסטיק שהוסב לירי תחמושת 5.56 מ"מ, שיוורה ובכוחו להמית, בלי רשיון. בשעה שאינה ידועה הנאשמים ירו ברובה מספר כדורים באוויר.

3. לנאשם 1 שאף הוא נדון בפני בתיק זה יוחסה באישום הראשון גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט, בכך שלאחר האירוע נשוא האישום הראשון התקשר לשכנו של המתלונן והזהיר אותו שלא לתת למשטרה מצלמות. באישום השני מיוחסות לנאשם 1 גם החזקה של כלי נשק וחלקי נשק נוספים, וכן עבירה של איומים, בכך שעל רקע סכסוך עם אשתו התקשר מספר פעמים לאמה של אשתו ואיים עליה שאם לא יאפשרו לו לראות את ילדיהם יפגע בבני משפחתה,

"יחורר" את בני המשפחה, יכנס לכלא בגין מעשיו. באיומיו הזכיר נאשם 1 כלי נשק שונים שברשותו שבהם יעשה שימוש ופרטים נוספים. כמו כן ניהל נאשם 1 שיחות עם אשתו ועם בני משפחה אחרים וגם בהן איים לפגוע בבני משפחת אשתו אם ימנעו ממנו קשר עם ילדיו. נאשם 1 נדון בהסכמת הצדדים לעונש של 32 חודשי מאסר ומאסר על תנאי.

4. בחזרה לעניינו של נאשם 2 הנדון עתה:

בפתח הטיעונים לעונש העיד גיסו של הנאשם. העד עובד כמנהל מוסך בחברת רכב, מתנדב באיחוד הצלה ביחידת האופנועים והאמבולנסים ומדריך חובשים באיחוד הצלה. הוא העיד כי גידל את נאשם 2 חלק גדול מחייו והופתע מהסתבכותו במסלול "לא טוב". העד הוסיף כי הנאשם מתגורר בביתו בהיותו במעצר בית מספר חודשים, הוא הצטער על מעשיו ולא ימשיך בדרך זו.

טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחמים שונים לשני האישומים. בנוגע לאישום הראשון, שעניינו קשירת קשר לחבלה שהרסה כליל את רכבו של אחר על רקע סכסוך, ציינה כי הנאשם לא ביצע בעצמו את המעשים אך היה בעל עניין בהם, והנזק ברף גבוה שכן הרכב נהרס כליל. היא ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 9-18 חודשי מאסר בפועל. באשר לאישום השני, הכולל החזקת רובה דמוי רובה סער M-16 ושימוש בו לירי ציינה ב"כ המאשימה את פוטנציאל הנזק הנובע מעצם החזקת הנשק, ואת תיקון החקיקה, אשר גם אם טרם נכנס לתוקף יש בו כדי להצביע על מגמת ההחמרה. היא ביקשה לקבוע מתחם של 2-4 שנות מאסר. במסגרת המתחם, ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם ללא עבר פלילי, הודה, לקח אחריות וחסך זמן. מאידך התסקיר אינו חיובי ומעלה נקודות בעייתיות. לדבריה ראוי היה למקם את הנאשם באמצע המתחם בכל אחד מהאירועים ולקבוע עונשים במצטבר, אולם בהתחשב בעונשו של נאשם 1 אשר נדון ל-32 חודשי מאסר בגין עבירות חמורות יותר, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע עונש בתחתית המתחם. מאחר שמדובר במאסר ראשון ביקשה חפיפה בין העונשים כך שהעונש שיוטל על הנאשם בסך הכל לא יפחת משנתיים.

6. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי החזקת הנשק המיוחסת לנאשם היא קצרה מאד ורגעית. על פי כתב האישום ההחזקה מיוחסת לתאריך מסויים, ובאותו יום בוצעה גם עבירת הירי. הוא הוסיף כי הנשק אינו שייך לנאשם ונמצא בביתו של אחיו, כאשר הנאשם לא יזם את השגת הנשק ולא פעל לשם כך, אלא ירה מתוך סקרנות בנשק שהגיע לפתחו. הסניגור הוסיף כי הפסיקה המחמירה בעבירות הנשק אינה מנטרלת את הצורך לבחון כל אירוע בהתאם לנסיבותיו ולהחיל את עקרונות הענישה האינדבידואלית.

לעניין האישום הראשון טען הסניגור כי הנאשם לא השתתף בביצוע המעשים וכי הורשע בנוגע לחבלה ברכב ולא בעבירה הנוספת של שיבוש ההליכים. לטענתו עמדת התביעה מחמירה לעומת הפסיקה הנוהגת, הן במתחמים שנקבעו והן בעונשים שנגזרו. עוד הוסיף כי לאור עקרון אחדות הענישה, בהתחשב בעבירות הנוספות והחמורות בהן הורשע נאשם 1, כולל החזקת מספר כלי נשק ואיום בהם, היה מקום להסתפק בעונש של עבודות שירות לנאשם 2. הוא ביקש לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

5. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם כי הנאשם נשוי ואב ל-2 ילדים, ללא הרשעות קודמות, מעולם לא נחקר במשטרה. הוא הודה בשלב מוקדם וחסך זמן ניכר בשל מורכבות התיק. אחיו המבוגר ממנו, נאשם 1, הוא דומיננטי, בעל הרשעות קודמות וריצה מאסרים בעבר. לגבי תסקיר שירות המבחן טען ב"כ הנאשם כי הוא נערך בסיוע מתורגמן כאשר לקצינת המבחן לא היתה היכרות עם הסביבה והמנטליות. לדבריו הוא אף שקל לבקש

השלמת התסקיר כדי לקבל המלצה טיפולית אך הנאשם מעוניין לסיים את ההליך. הסניגור הפנה לעדות גיסו של הנאשם המצביעה על סיכוי טוב לשיקום, שכן לנאשם אין דפוסי עבריינות מושרשים, וציין כי על אף מעורבותו של אחיו בשימוש בנשק, נאשם 2 נשמר ולא הסתבך מלבד אירוע חד פעמי. הסניגור ביקש להסתפק בעונש של 6 חודשי עבודות שירות בנוסף לתקופה של כארבעה חודשים בה היה הנאשם במעצר.

6. הנאשם עצמו הביע צער וחרטה על מעשיו. הוא הביע הכרה בחומרת העבירה ובאחריותו, והוסיף כי חשוב לו לדאוג למשפחתו ולילדיו.

תסקיר שירות המבחן

7. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם. הנאשם כבן 27, נשוי ואב לשניים, מצוי במעצר בית ועובד כקצב בשוק מחנה יהודה. הוא סיים 5 שנות לימוד ופרש מלימודים בגיל 12 בשל חוסר עניין בלימודים ובניגוד לעמדת הוריו. הנאשם החל לעבוד באיטליז המשפחתי ולאחר מכן באיטליז בשוק מחנה יהודה, והצליח בעבודתו. יחסיו עם אשתו ומשפחתו תקינים. הנאשם שלל שימוש בסמים, אולם לאחר שבבדיקה התגלו שרידי סם אישר כי השתמש בסם מסוג קנאביס אך שלל התמכרות לסם. הנאשם תיאר את הסכסוך בינו לבין דודו בעקבות עסקת מכירת דירה. על רקע סכסוך זה שיתף את אחיו, והאח יחד עם אחרים חיבלו ברכב כאקט של נקמה. לגבי האישום השני הסביר הנאשם כי אחיו הביא לביתו את הרובה וירה בו. מתוך סקרנות ומאחר שמעולם לא החזיק נשק, לקח גם הוא את הרובה וירה בו. הנאשם ביטא חרטה על המעשה הפזיז והבנה של הסיכון שנוצר עקב הירי.

8. קצינת המבחן התרשמה כי על אף שעזב את הלימודים בגיל צעיר הנאשם תפקד באופן יציב במישור התעסוקתי והמשפחתי, אולם הוא נטה לטשטש ולצמצם בעייתיות באורח חייו, חשיפה לחברה שולית ושימוש בסמים. קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית, אך המליצה על ענישה שתשים גבולות ברורים להתנהגותו של הנאשם, לצד עונש מותנה מרתיע, כאשר בית המשפט לוקח בחשבון את העובדה שהנאשם הוא מפרנס יחידי למשפחתו. אציין כי על אף העדר המלצה טיפולית, התסקיר נתפס בעיני כחיובי בעיקרו, שכן עולה ממנו שעל אף ההשכלה המצומצמת והקרבה לחברה שולית הנאשם שמר בדרך כלל על אורח חיים תקין ונורמטיבי.

מתחם העונש ההולם

עבירת הנשק - האישום השני

9. הערכים המוגנים בעבירות של החזקת נשק וירי בשטח בנוי הם שמירה על שלום הציבור, בטחון ושלמות גופו; החשש שנשק המוחזק שלא כדין עלול להתגלגל לידיים בלתי רצויות ולשמש למעשים אסורים, שיש בהם כדי לפגוע ואף ליטול חיי אדם.

10. מזה שנים שפסיקת בית המשפט העליון, ויתר הערכאות בעקבותיה, עומדת על הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק ובהטלת עונשי מאסר מרתיעים. זאת ביתר שאית בשנים האחרונות, לנוכח התופעה הקשה של אלימות וקיפוח חיי אדם באמצעות כלי נשק בלתי חוקיים. החומרה הרבה שבעבירות הנשק, הצורך להחמיר בענישה והכלל של הטלת עונשי מאסר בפועל בדרך כלל עלו בפסקי דין רבים. אציין מביניהם את ע"פ 2251/11 **ג'מאל נפּעא נ' מדינת ישראל** (4.12.11); ע"פ 6989/13 **חנא פרח נ' מדינת ישראל** (25.2.14), ע"פ 4954/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן** (19.1.14), ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (5.11.19) ועוד.

10. לאחרונה נפסק בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהים פקיה (19.12.21) (להלן: עניין פקיה):

"יש להדגיש את החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק, על כל סוגיה ומיניה. במסגרת פסק הדין בע"פ 4595/13 זובידא נ' מדינת ישראל (6.7.2014) בית המשפט קרא למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירות נשק. בהמשך לכך, בשנת 2018 תיקן המחוקק את סעיף 340 לחוק העונשין והחמיר את העונש הקבוע בצידה של עבירת ירי מנשק חם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223). זאת, כצעד נוסף למלחמה בתופעת השימוש בנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך.

בהמשך לתיקון זה, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מגיד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018))."

11. גישה דומה עולה גם מהפסיקה הנוהגת, המחמירה והולכת בנוגע לעבירות נשק. ב"כ הצדדים הפנו למספר פסקי דין. אסקור עתה חלק מפסקי הדין שהוזכרו על ידם ופסקי דין נוספים.

ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה (28.12.21) - המשיב הוביל והחזיק בביתו נשק דמוי רובה סער M-16 וחלקי נשק נוספים, החזיקם בביתו 3 שבועות, פירק וניקה את הנשק. על אף נסיבות מקלות, קיום אורח חיים נורמטיבי והעובדה שמדובר בנשק שהנאשם מצא ולא יזם את החזקתו, ללא עבירות נלוות לעבירות הנשק, בית המשפט קיבל ערעור על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 14 חודשי מאסר בפועל במקום 7 חודשים.

בעניין פקיה הנ"ל - המשיב הורשע בנשיאת נשק וירי במקום מגורים, בסמוך לחתונה. לחובתו עבר פלילי מכביד. נקבע מתחם בין 14-36 חודשי מאסר. עונשו של המשיב הוחמר מ-14 חודשי מאסר בפועל ל-25 חודשים ועונשים נלווים.

ת"פ (ב"ש) 54607-07-19 מדינת ישראל נ' יעקוב ג'בור (12.1.20) - הנאשם הורשע בהחזקת נשק ואביזרי נשק ברכב. נקבע מתחם של 20-30 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל, הופעל תנאי בן 4 חודשים מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר וכן נגזרו על הנאשם מאסר על תנאי ועונשים כספיים.

ת"פ (ב"ש) 56762-03-21 מדינת ישראל נ' רפעת קאצאעי (10.11.21) - הנאשם החזיק ברכב רובה סער מסוג קלצ'ניקוב ומחסנית תואמת. נקבע מתחם בין 20-30 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל-22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רשיון.

ת"פ (י-ם) 66542-05-20 מדינת ישראל נ' פכרי אבו נאב (25.1.21) - הנאשם הורשע ברכישת נשק (אקדח) ותחמושת. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי הנאשם יטען שהנשק שימוש לצורך הגנה עצמית והמאשימה לא תביא ראיות לסתור זאת. נקבע מתחם בין 8-24 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ת"פ (י-ם) 52515-03-20 **מדינת ישראל נ' מורשד סנדוקה** (24.6.20) - נאשם 3 הורשע בהחזקת נשק ונדון ל-7 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (י-ם) 35512-06-17 **מדינת ישראל נ' אל-קעקאע בכיראת** (7.3.19) - נאשם 2 הורשע בשתי עבירות של החזקת נשק, האחד M-16 מאולתר והשני אקדח חצי אוטומטי, שהסליק מתחת לקרוואן המצוי בבית ספר. נקבע מתחם בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, והנאשם, בעל עבר פלילי מתון, נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ת"פ (י-ם) 30340-08-20 **מדינת ישראל נ' עז אלדין אבו סביח** (31.1.21) - הנאשמים הורשעו בהחזקה ונשיאה של נשק, נאשם 1 הורשע בנוסף בהחזקת תחמושת וחלקי נשק ובירי באזור מגורים. נאשם 1 נדון ל-32 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, נאשם 2 נדון ל-12 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

12. בענייננו, הנאשם החזיק בנשק מאולתר, אולם הנשק הוא דמוי רובה סער, דהיינו נשק ארוך. הנשק לא היה שייך לנאשם, הוא הוחזק בבית אחיו והנאשם החזיק בו לפרק זמן קצר מאד (על פי כתב האישום מדובר ביום אחד, בפועל נראה שמדובר במספר דקות במשך אותו יום). הנאשם ירה בנשק. לא נטען כי הירי נעשה למטרה מסוימת, או בחתונה בנוכחות אנשים רבים. כך שנסיבות ביצוע העבירות נטות ברובן לצד המקל.

לאור כל האמור אני קובעת לעבירות הנשק מתחם שבין 14-28 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

עבירת הרכוש - האישום הראשון

13. הנאשם הורשע בחבלה במזיד ברכב, שהביאה את הרכב למצב של אבדן מלא. לנאשם מיוחסת קשירת קשר והוא לא ביצע את המעשים בעצמו. הערך המוגן הוא ההגנה על הרכוש, וכן הגנה על הסדר הציבורי ושלטון החוק, בהתחשב בכך שהמעשה בוצע על רקע סכסוך כספי. לצורך גזר דין זה ומבלי לקבוע מסמרות אקבל את מתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה, 9-18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - העונש במסגרת המתחם

14. הנאשם הודה במיוחס לו, הכיר באחריותו וחסך זמן. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לו עבר פלילי כלשהו. על אף שאין לו השכלה הוא מגלה יציבות תעסוקתית ומשפחתית, ולא נגרר לחברת השוליים הסובבת אותו. התסקיר שהוגש בעניינו מצביע אמנם על קשיים מסויימים, אולם להבנתי מדובר בתסקיר חיובי בעיקרו. גם גיסו של הנאשם, אדם רב זכויות שהעיד לזכותו, חיזק את הרושם שמדובר במעידה שאינה מאפיינת את אורח חייו של הנאשם.

הנאשם היה נתון במעצר ממש כמעט 4 חודשים ולאחר מכן שהה במעצר בית, בתנאים שהוקלו עם הזמן. הוא מפרנס יחיד למשפחתו ולשני ילדיו הקטנים.

15. באישום הראשון מיוחסת לנאשם אחריות מכח קשירת קשר, מבלי שהיה מעורב בביצוע המעשה, כאשר זהות המבצעים בפועל אינה ידועה, הם לא אותרו ולא הועמדו לדין. באישום השני הורשע הנאשם בעבירות נשק כאשר אחיו הוא הדומיננטי גם בביצוע עבירות אלו. לאור כל האמור אני סבורה שהנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

16. במסגרת עקרון אחדות הענישה יש להביא בחשבון את עונשו של נאשם 1, אשר הורשע בעבירות דומות לאלו שהורשע בהן הנאשם שבפני בצד עבירות חמורות בהרבה. נאשם 1 הורשע גם בעבירת איומים, שכללה איומים קשים

וחוזרים בפגיעה פיזית באמצעות נשק על רקע סכסוך גירושין. גם עבירות הנשק בהן הורשע האח חמורות יותר במידה ניכרת, ולחובתו גם הרשעות קודמות. נאשם 1 נדון במסגרת הסדר טיעון שכלל עונש מוסכם ל-32 חודשי מאסר בפועל.

17. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם עונשים אלו:

1. מאסר בפועל - על עבירות הנשק 15 חודשי מאסר ועל עבירות הרכוש 9 חודשי מאסר, מהם 6 חודשים בחופף ו-3 חודשים במצטבר למאסר על עבירות הנשק. בסך הכל ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת נשק.
3. מאסר על תנאי ל-3 חודשים למשך 3 שנים על עבירות רכוש שהן פשע.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, במעמד הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.